ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Γιώργος Κρεασίδης

Σαμαράς και Βενιζέλος προσπαθούν να αγοράσουν πολιτικό χρόνο

Πρωτοβουλία ΑΝΤΑΡΣΥΑ και σύσκεψη οργανώσεων για αγωνιστική απάντηση

Όταν ο Σαμαράς και η κλίκα που κυβερνά ζητά την εμπιστοσύνη της πιο ανυπόληπτης Βουλής μετά τη Μεταπολίτευση καταλαβαίνει και ο τελευταίος ότι τα πράματα έχουν ζορίσει για την αντιδραστική συγκυβέρνηση ΝΔ – ΠΑΣΟΚ. Καθώς στη ΝΔ βλέπουν ότι απειλούνται από τη μοίρα των κομμάτων που στήριξαν τις μνημονιακές κυβερνήσεις, τη συρρίκνωση και απαξίωση δηλαδή του ΠΑΣΟΚ, αλλά και της ΔΗΜΑΡ και του ΛΑΟΣ, επιχειρούν να πάρουν μέτρα προκειμένου να κρατηθούν. Η πρωτοβουλία για ψήφο εμπιστοσύνης δίνει τη δυνατότητα να μαντρωθεί η κοινοβουλευτική ομάδα της ΝΔ. Ο Βενιζέλος αναγκαστικά θα μαζέψει τις δειλές προσπάθειες διαφοροποίησης από τη ΝΔ, κερδίζοντας και αυτός με τη σειρά του τη στήριξη των βουλευτών που διατυμπανίζουν δεξιά αριστερά (κυρίως αριστερά) ότι δεν πάει άλλο με τη συγκυβέρνηση.

Παράλληλα αποφεύγουν οι Σαμαράς-Βενιζέλος έναν αιφνιδιασμό από το ΣΥΡΙΖΑ με πρόταση μομφής, που μετά την ψήφο εμπιστοσύνης δεν μπορεί να κατατεθεί πριν περάσει εξάμηνο και μοιάζει να έχουν μεταθέσει την κρίσιμη στιγμή για την κυβέρνηση το Φλεβάρη, όταν θα ξεκινήσει σύμφωνα με τις κυβερνητικές ανακοινώσεις η διαδικασία για την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας.

Με αυτόν τον τρόπο οι Σαμαράς – Βενιζέλος επιχειρούν να διασφαλίσουν μια παράταση τεσσάρων μηνών για δώσουν τα ρέστα τους στο κυνήγι των 180 βουλευτών που απαιτούνται για την εκλογή Προέδρου. Μια διαδικασία που προβλέπεται εκφυλιστική, όπως δείχνουν οι καταγγελίες σαν και αυτή του καθηγητή και βουλευτή της ΔΗΜΑΡ Γ. Πανούση για οργανωμένη εξαγορά βουλευτών τύπου Αποστασίας του 1965…

Αξίζει να σημειωθεί πως το άρθρο 84 του Συντάγματος δίνει τη δυνατότητα ψήφου εμπιστοσύνης από απλή πλειοψηφία επί των παρόντων βουλευτών, δηλαδή λιγότερων από 151. Η κυβέρνηση υπολογίζει να αποφύγει έτσι κακοτοπιές από… ειδικές περιπτώσεις βουλευτών όπως ο Γ. Παπανδρέου.

Βέβαια η συζήτηση για τη χρησιμότητα των προβλέψεων του άρθρου 84 δεν σταματά εδώ, καθώς ήδη παρασκηνιακά θεωρείται λύση για το σοβαρό ενδεχόμενο στις επόμενες εκλογές ο ΣΥΡΙΖΑ να είναι πρώτος αλλά όχι αυτοδύναμος. Η απουσία από την ψηφοφορία ενός κόμματος προκειμένου να διασφαλιστεί ψήφος εμπιστοσύνης επιτρέπει την αποφυγή μιας άμεσης κυβερνητικής συνεργασίας που σε πρώτη φάση δε θα είναι πειστική, όπως με ένα «μεταβενιζελικό» ΠΑΣΟΚ. Η συζήτηση για το αδιέξοδο της ταύτισης με τη ΝΔ και η αδυναμία να υπάρξει εκτός κυβέρνησης κάνουν αυτό το ενδεχόμενο ρεαλιστικό, σε συνδυασμό με την πίεση που υφίσταται ο Καμμένος και οι ΑΝΕΛ και τη διαφαινόμενη δυσκολία της ΔΗΜΑΡ να βρεθεί στη Βουλή έξω από τα ψηφοδέλτια του ΣΥΡΙΖΑ.

Η κυβέρνηση ελπίζει σε αυτή την παράταση μέχρι το Φλεβάρη να διασφαλίσει κάποια στήριξη από την ΕΕ και την Τρόικα, όπως εκφράζουν οι δηλώσεις που δίνουν την αίσθηση ότι τελείωσε το Μνημόνιο, έστω και αν συνεχίζεται επ’ άπειρον η επιτήρηση. Θέλουν να σταματήσουν τα ταξίδια της τρόικας ή έστω μια υπόσχεση για νέα ρύθμιση του χρέους, με συνείδηση ότι κάθε βήμα τέτοιου χαρακτήρα δεν προβλέπει απλά την υλοποίηση όλων των μνημονιακών δεσμεύσεων για απολύσεις, ιδιωτικοποιήσεις, χτύπημα σε ασφαλιστικό και μισθούς κ.ά., αλλά και νέα πιο επώδυνα μέτρα. Δεν είναι τυχαίες οι «ιδέες» για νέο κούρεμα του χρέους που θα περιλαμβάνει και τις ιδιωτικές καταθέσεις ταμιευτηρίου και μάλιστα από το πρώτο ευρώ!

Έτσι υπολογίζει να ξεπεράσει τη φθορά και τη λαϊκή αγανάκτηση που κορυφώνεται και λόγω ΕΝΦΙΑ και να πάει σε εκλογές με όπλα την προπαγάνδα περί ανάπτυξης, την τρομοκρατία για χειρότερα που θα έρθουν εκτός Μνημονίου και ευρώ, αλλά και την υποχώρηση του λαϊκού παράγοντα και του εργατικού κινήματος. Με ευθύνη της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας βέβαια, αλλά και του ΣΥΡΙΖΑ που έχει ρίξει όλο του το βάρος στο κοινοβουλευτικό παιχνίδι και την εκλογική αναμονή, ενώ για το λαϊκό κίνημα επιφυλάσσει το ρόλο της σποραδικής διαμαρτυρίας από μεμονωμένους κλάδους ή μέτωπα, χωρίς λογική σύγκρουσης, συντονισμού και κλιμάκωσης. Αντίστοιχα το ΠΑΜΕ απορρίπτει τη γραμμή του εργατικού ξεσηκωμού τόσο για το ενδεχόμενο οι κινητοποιήσεις να δημιουργήσουν ρεύμα προς το ΣΥΡΙΖΑ. Αλλά γιατί αισθάνεται πιο άνετα το ΚΚΕ σαν εκλογικό αντίβαρο σε ένα ΣΥΡΙΖΑ που δίνει όλο και περισσότερες εγγυήσεις στα κέντρα εξουσίας ότι δε θα προχωρήσει ρήξεις σε ό,τι αφορά το χρέος, την ΕΕ και το ΝΑΤΟ.

Όπως τονίζει το ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση στην ανακοίνωσή του οι κυβερνητική πρωτοβουλία «αποδεικνύει την φθορά, την αδυναμία και τα αδιέξοδα της κυρίαρχης πολιτικής και της καταρρέουσας συγκυβέρνησης». Αντίστοιχα η ΑΝΤΑΡΣΥΑ επισημαίνει πως «η κυβέρνηση αυτή πρέπει να ανατραπεί, κάτω από την πάλη του εργατικού και λαϊκού κινήματος. Μόνο ο οργανωμένος λαός με την πάλη του μπορεί να λύσει "το πολιτικό πρόβλημα". Για να καταργηθούν τα μνημόνια και οι τοκογλυφικές δανειακές συμβάσεις... Για να βάλουμε μπροστά από τις συνθήκες, τους κανονισμούς και της δεσμεύσεις της ευρωζώνης και της ΕΕ, τα εργατικά-λαϊκά δικαιώματα και όχι για μια κυβερνητική εναλλαγή στα πλαίσιά τους».

Σε αυτή την κατεύθυνση η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πήρε πρωτοβουλία προχτές Παρασκευή για μια πλατιά σύσκεψη. Στη σύσκεψη συμμετείχαν το ΕΕΚ, το ΕΠΑΜ, το ΚΚΕ (μ-λ), το Κίνημα «Δεν Πληρώνω» και η Πρωτοβουλία για την Αριστερή Μετωπική Συμπόρευση. Κοινή ήταν η εκτίμηση πως χωρίς τη λαϊκή κινητοποίηση δε θα ανατραπεί η κυβέρνηση και το μαύρο μέτωπο που συγκροτεί με ΕΕ και ΔΝΤ, μαζί με τη βάρβαρη αντιλαϊκή πολιτική του. Σε αυτή την κατεύθυνση θα οργανωθεί συγκέντρωση τη μέρα της ψηφοφορίας στη Βουλή. Ανάλογη απόφαση πήρε και η Εκτελεστική Επιτροπή της ΑΔΕΔΥ. Στις επόμενες μέρες θα ξεδιπλωθεί μια κινητοποίηση στα πρωτοβάθμια σωματεία και τις πρωτοβουλίες εργαζόμενων και γειτονιάς, κάθε αγωνιστική συλλογικότητα. Το σύνθημα είναι «Δε θα σταματήσουν, αν δεν τους σταματήσεις»!

Δημοσιεύθηκε στο ΠΡΙΝ, 5.10.2014